

Sygnatura akt IV Ka 737/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski
Protokolant :	Ewa Ślemp

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2013 roku

sprawy **D. U.**

oskarżonego z art. 254 a k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 31 lipca 2013 roku, sygnatura akt VI K 301/13

I. uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. P. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 516,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygnatura akt IV Ka 737/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem D. U. uznany został za winnego tego, że w dniu 17 stycznia 2013 roku w O., woj. (...), przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonym nieletnim, uszkodził element wchodzący w skład sieci telekomunikacyjnej poprzez odcięcie go brzeszczotem oraz przecięcia siekierką, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 100 metrów kabla telekomunikacyjnego, powodując przez to zakłócenia działania sieci telekomunikacyjnej oraz powodując straty w łącznej wysokości 1628,55 złotych na szkodę (...) S.A. w W., to jest popełnienia czynu wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego w art. 254a kk i za to na podstawie art. 254a kk wymierzono oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto, zważywszy na treść art. 46 § 1 kk orzeczono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej firmy 1628, 55 zł tytułem obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.

Wyrok powyższy zaskarżył D. U., a z treści jego osobistej apelacji wynika zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, przejawiający się w uznaniu, iż zabrał w celu przywłaszczenia 100m kabla telekomunikacyjnego, podczas gdy było to nie więcej niż 80 m.

Zważywszy na powyższe, a także na jego trudną sytuację finansową, skarżący wniósł o łagodniejsze ukaranie niż to, uczyniono we wskazanym wyżej wyroku.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja w części kwestionującej poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne zasługuje na uwzględnienie.

I tak, jak wynika z zeznań J. G. (k.-12) 17 stycznia 2013r. w rejonie ulicy (...) w O. wycięto ok. 100m kabla telekomunikacyjnego, przy czym świadek nie określił (i nie mógł tego uczynić) kto tego przestępstwa dokonał.

Z kolei oskarżony, będąc pierwszy raz przesłuchiwanym (k. 37-38) co prawda przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (czyli kradzieży ok. 100m kabla) lecz jednocześnie stwierdził, że on jako pierwszy dokonał odcięcia, zaś gdy już był z łupem w garażu przyszedł jego brat M.. Zapytał D. U. czy w miejscu kradzieży pozostał „jeszcze jakiś kabel”, po czym wziął siekierkę i wszedł.

Po pewnym czasie udał się tam ponownie także oskarżony i zobaczył, że jego brat zwija kolejny kawałek (nieco mniejszy niż „oskarżonego”) przewodu komunikacyjnego. Obok leżał kolejny kawałek kabla odcięty przez M. i zwinął go D. U..

Z kolei podczas postępowania przygotowawczego oskarżony najpierw przyznał, iż mógł odciąć ok. 100m kabla, lecz następnie stwierdził, że w sumie (czyli razem z bratem) dokonano zaboru takiej właśnie ilości przewodu.

W tej sytuacji mimo, iż bracia oskarżonego – M. i T. odmówili w postępowaniu sądowym składania zeznań, powinnością Sądu I instancji było w miarę precyzyjne określenie zaboru jakiej ilości kabla telekomunikacyjnego dopuścił się D. U., gdyż z pewnością było to znacznie mniej niż 100m.

Okoliczność ta może mieć pewne (choć chyba nie nader ważne) znaczenie dla samego wymiaru kary jaką należy orzec względem oskarżonego lecz winno też znaleźć stosowne odzwierciedlenie w określeniu obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej omawianym czynem.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.